

@fosselat

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موضوع

دلایل قرآنی لزوم عزاداری

تهیه شده توسط حجت الاسلام علی رجبی

أَنَا قَتِيلُ الْعَبْرَةِ لَا يَذْكُرُنِي مَوْصِلُ الْأَسْتَعْبَرِ

من کشته گریه ام هیچ مؤمنی مرا یاد نمی کند مگر اینکه گریان می شود.

بخارا الانوار ج ۴۴ ص ۲۸۴

@fosselat

السلام على الحسين
 در ماه محرم، معارف حسینی و معارف
 علوی را که همان معارف قرآنی و
 اسلامی اصیل و صحیح است برای
 مردم بیان کنید. (۱۳۷۲-۱۳۷۳)

۱- یاد ایام الله (ابرهیم ۵)

۲- تعظیم شعائر الهی (حج ۳۲ / بقره ۱۵۸)

۳- وجوب محبت اهل بیت علیهم السلام (شوری ۲۳)

۴- عزاداری و فریاد ستمدیدگان بر علیه ستمگران (نساء ۱۴۸)

۵- سوگواری یعقوب (ع) در فراق یوسف (ع) (یوسف ۸۴ الی ۸۶)

۶- یاد بود و بزرگ داشت برترین بندگان مُخلص

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكَّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

همانا موسی را با معجزات و آیات خود فرستادیم [و به او وحی کردیم] که قوم خود را از تاریکی‌ها به سوی روشنایی بیرون آور و روزهای خدا را [که روزهای رحمت و عذاب و پیروزی و شکست است] به آنان یادآوری کن ، بی‌تردید در این روزهای خدا برای هر شکیبای سپاس‌گزاری نشانه‌هایی [از توحید ، ربوبیت و قدرت خدا] است .

(ابرهیم ۵)

تَعْظِيمُ شَعَائِرِ اللَّهِ

۲

ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ

این است [برنامه‌های حج و حدود و مقررات خدا] و هر کس شعایر خدا را بزرگ شمارد، بدون تردید این بزرگ شمردن ناشی از تقوای دل‌هاست

(حج ۳۲)

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا

جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ

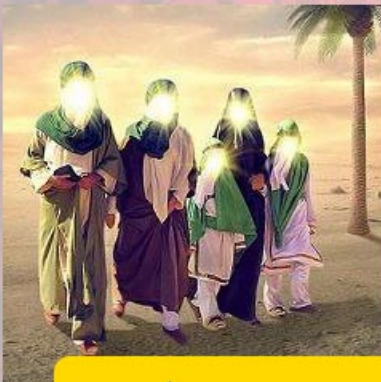
بی‌تردید صفا و مروه از نشانه‌های خداست؛ پس کسی که حج خانه کعبه کند، یا عمره انجام دهد، بر او مشقّتی نیست که فاصله میان آن دو را بپیماید. و کسی که [به خواست خودش افزون بر واجبات] کار نیکی [چون طواف و سعی مستحب] انجام دهد، بدون تردید خدا [در برابر عمل او] پاداش دهنده و [به کار و حال او] داناست

(بقره ۱۵۸)

وجوب محبت اهل بیت علیهم السلام

ذُكِرَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا
 الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ
 فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ

این است چیزی که خدا آن را به بندگان که ایمان آورده و کارهای شایسته انجام داده‌اند می‌دهد. بگو: از شما [در برابر ابلاغ رسالت] هیچ پاداشی جز مودت نزدیکانم را [که بنابر روایات معتبر اهل بیت - علیهم السلام - هستند] نمی‌خواهم. و هر کس کار نیکی کند، بر نیکی‌اش می‌افزایم؛ یقیناً خدا بسیار آمرزنده و بخشنده پاداش فراوان در برابر عمل اندک است.

(شوری ۲۳)

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلِمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا

خداوند افشای بدی [های مردم] را دوست ندارد مگر [برای] کسی که مورد ستم قرار گرفته [و برای دفع ستم چاره‌ای جز افشا نداشته باشد]؛ خداوند شنوای ناله ستمدیده [و دانای به وضع ستمکار] است

(نساء ۱۴۸)

سوگواری یعقوب (ع) در فراق یوسف (ع)

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ
 وَأَبْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ (۸۴)
 قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ
 تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ (۸۵) قَانَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي
 إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۸۶)

و از آنان روی گرداند و گفت: ای حسرت و دریغ بر یوسف! و درحالی که خشمش را [در درون خود] پنهان می‌داشت دو چشمش از [شدت] اندوه نابینا شد (84) گفتند: به خدا سوگو! تو همواره از یوسف به گونه‌ای یاد می‌کنی تا دچار بیماری مهلکی شوی، یا جانت را از دست بدهی! (85) گفت: من از اندوه شدید و غصه‌ام فقط به خداوند شکایت می‌کنم، و از سوی خداوند [درباره این دو حادثه سنگین، و فرجام نیکویش] حقایقی را می‌دانم که شما نمی‌دانید (86)

(یوسف ۸۴ الی ۸۶)

یاد بود و بزرگ داشت برترین بندگان مُخلص

۶

(سوره مریم آیه ۱۶)

الف) حضرت مریم (س)

(سوره مریم آیه ۴۱)

ب) حضرت ابراهیم (ع)

(سوره مریم آیه ۵۱)

ج) حضرت موسی (ع)

(سوره مریم آیه ۵۴)

د) حضرت اسماعیل (ع)

(سوره مریم آیه ۵۶)

ه) حضرت ادريس (ع)

(سوره مریم آیه ۵۸)

و) پیامبران بندگان ویژه الهی

یاد بود و بزرگ داشت برترین بندگان مخلص

۶

حضرت مریم (س) الف

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ

إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا

و در این کتاب از مریم یاد کن آنگاه که از کسان خود در مکانی شرقی به کناری شتافت

(سوره مریم آیه ۱۶)

@fosselat

۶

یاد بود و بزرگ داشت برترین بندگان مخلص

ب حضرت ابراهیم (ع)

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ
إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

و در این کتاب به یاد ابراهیم پرداز زیرا او پیامبری بسیار راستگوی بود

(سوره مریم آیه ۴۱)

@fosselat

یاد بود و بزرگ داشت برترین بندگان مخلص

۶

حضرت موسی (ع)

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مُوسَى

إِنَّهُ كَانَ مُخْلَمًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

و در این کتاب از موسی یاد کن زیرا که او پاکدل و فرستاده ای پیامبر بود

(سوره مریم آیه ۵۱)

@fosselat

یاد بود و بزرگ داشت برترین بندگان مخلص

۶

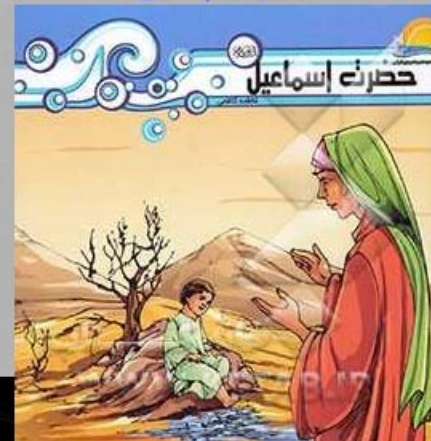
حضرت اسماعیل (ع)

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ

إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

و در این کتاب از اسماعیل یاد کن زیرا که او درست وعده و فرستاده ای پیامبر بود

(سوره مریم آیه ۵۴)

یاد بود و بزرگ داشت برترین بندگان مخلص

۶

حضرت ادریس (ع)

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

و در این کتاب از ادریس یاد کن که او راستگویی پیامبر بود

(سوره مریم آیه ۵۶)

@fosselat

یاد بود و بزرگ داشت برترین بندگان مخلص

۶

و پیامبران بندگان ویژه الهی

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ
 ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ
 إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا
 تُلِّيَ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا

آنان کسانی از پیامبران بودند که خداوند بر ایشان نعمت ارزانی داشت از فرزندان آدم بودند و از کسانی که همراه نوح [بر کشتی] سوار کردیم و از فرزندان ابراهیم و اسرائیل و از کسانی که [آنان را] هدایت نمودیم و برگزیدیم [و] هر گاه آیات [خدای] رحمان بر ایشان خوانده می شد سجده کنان و گریان به خاک می افتادند .

(سوره مریم آیه ۵۸)